

[Udenrigsministeren.]

Laan, eller ved dens Overtagelse af Garanti for private Laan. Opstaar der Tab for Banken, skal dette afholdes af den „særlige Reservefond“, der omtales i Artikel IV, Afsnit 6, og hvortil henlægges de af Banken oppebaarne Provisionsbeløb. Saafremt denne første Stødpude ikke kan dække Tabet, skal dette dækkes af Bankens øvrige Reserver og af Bankens Overskud.

Laan gennem Banken kan, som allerede antydet, komme i Stand under to Former: ved direkte Laan af Bankens egne Midler og ved, at Banken overtager Garantien for private Laan. Laan af Bankens egne Midler maa ikke overstige den indbetalte Del af Aktiekapitalen og de Reserver, der findes ud over den særlige Reservefond, og Bankens samlede Udlaan og Garantier maa højst svare til den tegnede Aktiekapital med Tillæg af Reserver.

De almindelige Regler vedrørende Bankens Laan og Garantier findes i Overenskomstens Artikel III, der indledningsvis fastslaar, at Bankens Midler og Kredit kun maa komme Medlemmerne til gode, og at der skal lægges lige meget Vægt paa de to Formaal, som Banken skal støtte, nemlig Genopbygningen af de krigshærgede Landes Produktionsapparat og den økonomiske Udvikling af de i økonomisk Henseende tilbagestaaende Lande.

De af Banken ydede eller garanterede Laan skal enten gives direkte til vedkommende Medlem, eller ogsaa skal dette eller dets Centralbank kautionere for Laanene. Bankens Virksomhed er af udprøget subsidær Karakter. Banken maa nemlig ikke konkurrere med de private Kapitalinteresser, men kun træde til, saafremt en laansøgende ikke ad anden Vej kan dække sit Kapitalbehov paa rimelige Vilkaar, og forinden et Laan kan komme i Stand, maa der foreligge en anbefalende Indstilling fra den i Artikel V, Stk. 7, omhandlede Laanekomiteé.

Overenskomsten indeholder adskillige Bestemmelser, der skal hindre Laans Anvendelse til Formaal, der betragtes som Banken uvedkommende. Bortset fra særlige Omstændigheder skal ethvert Laan ydes til Gennemførelse af et konkret Projekt, der tilsigter Genopbygning eller Fremme af den økonomiske Udvikling. Denne Bestemmelse udelukker bl. a. Laan til Dækning af gammel Statsgæld, Underskud paa Budgettet eller til Oprustning. Banken maa heller ikke betinge sig, at Provenuet af Laan gives ud i bestemte Lande, en Bestemmelse, man tillægger stor Betydning. Ban-

ken skal i det hele taget i sit Forretningsforhold se bort fra politiske og andre ikke-økonomiske Betragtninger og udelukkende træffe sine Dispositioner under Hensyntagen til, hvad der efter nøgtern og upartisk Overvejelse tjener til Fremme af Bankens særlige Formaal.

For Laan, som Banken garanterer, og for Laan, som Banken skaffer et Medlem ved i eget Navn at optage Laan i det frie Marked, skal der svares en Provision, der i de første 10 Aar af Bankens Virksomhedstid skal udgøre mindst 1 pCt. og højst 1½ pCt. af den til enhver Tid henstaaende Debetsaldo. Disse Provisioner indgaar som sagt ubeskaaret i Bankens særlige Reservefond.

Med Hensyn til den aarlige Regnskabsaflæggelse bestemmer Artikel V, Stk. 14, følgende:

„Efter at de fornødne Afskrivninger og Henlæggelser har fundet Sted, og Størrelsen af det Beløb, der vil være at fremføre i ny Regning, er blevet fastsat, fordeles den resterende Del af Overskuddet efter følgende Regler:

Der udbetales forlods til hvert Medlem indtil 2 pCt. af det Gennemsnitsbeløb af Medlemets Valuta, som i det forløbne Regnskabsaar er blevet anvendt til direkte Udlaan af Bankens egne Midler. Den herefter resterende Del af Overskuddet udbetales til samtlige Medlemmer i Forhold til deres Aktiebeløb. Udbytte udbetales i vedkommende Medlems Valuta, eller, hvis saadan ikke er disponibel, i en anden af Medlemmet godkendt Valuta“.

Jeg har nu i store Træk gennemgaaet Hovedindholdet af de to Overenskomster. Jeg tror, at det høje Ting vil være enig med mig i, at det maa betegnes som et værdifuldt Udslag af internationalt Samarbejde, at et saa stort Antal Lande har kunnet komme overens om en Række Spørgsmaal, der hidtil i saa høj Grad har været Genstand for Meningsforskel.

Danmark vil utvivlsomt have stor Interesse i at slutte sig til Fonden og Banken. Hvad Fonden angaar, vil det være af Betydning, at Danmark gennem et i høj Grad sagkyndigt Organ kommer i snøvert monetært Samarbejde med Flertallet af Verdens øvrige Lande. Dernæst vil Fonden utvivlsomt gennem sin Udlaansvirksomhed komme til at udøve en stabiliserende Indflydelse paa Landenes Valutakurser, hvad der for et Land som Danmark med stor Udenrigshandel og en ikke ubetydelig Handelsflaade frembyder væsentlige Fordele